Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1097
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

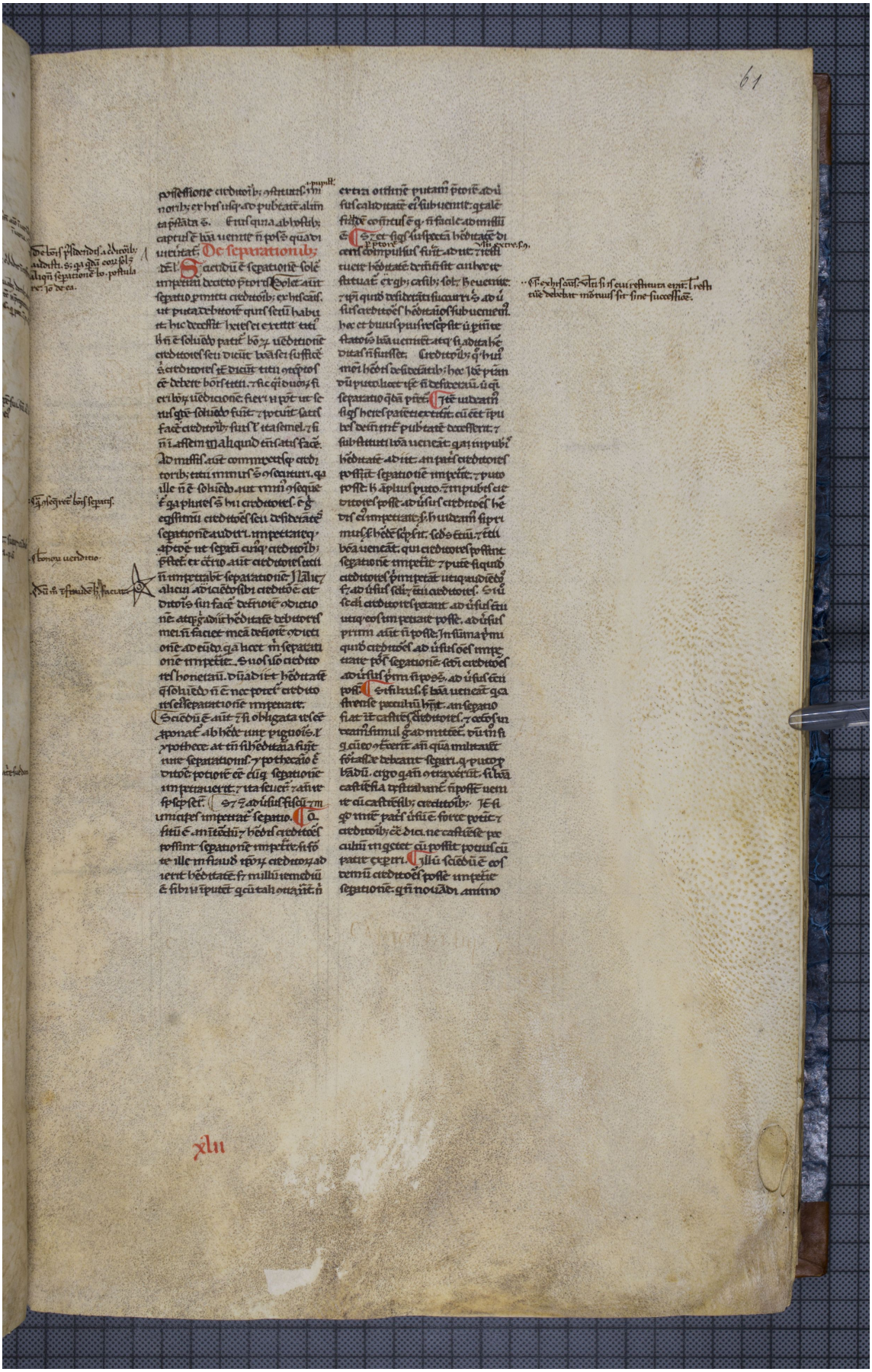

61

possessione creditori b; restituit vm
nomb; et bri usq; ad publicatē alienata pstata s. Et usq; ad ablatū; captus ē hēa uentre si posse quādiu uiuit. De separationib;

De bōis pstitendis a creditōib; audisti. ss. qa qdā cōu sol; aliqn separationē lo. postula re: 30 de ea.

Sed cū ē separationē solē impetrāri creditō pter ut solē aūt separatio p mittit creditōib; ex his cāis. ut puta debitōis quis sētū habuit: hic decessit l rēs et extitit uti l hn ē solūdy patē bō; uēditionē creditorē seu dicūt hēa set sufficē ā creditorē. ē dicūt titū oēptos ē debere bōs suū. Sic qī duo; fiere ibi; uēditionē fieri u pōt ut sēnus qtē solūdo fuit. pouit sātis facē creditōib; suū l ita semel. si nī. ascendy aliquid ēnātis facē. ad missis. aūt commutētq; creditoribus; etiā minus s. o sequtur. qa alle nē ē solūdo. aut minū o sequē ē qa plures s bri creditorē. ē g egstimū creditōē seu desiderātē separationē audiri. impetrātq; aptē ut separā cuiq; creditōib; fiat. et ēcūo. aūt creditores etiā nī impetrabit separationē. Nālu; alicui ad cēdōsibi creditōē. et debitōis sin facē dēitionē odictionē. atq; gradū hēditatē debitōris meū nī faciet mēā dēitionē odictionē. ad eūdy qa licet m separationē impetrēt. Suos uō creditores bonetatū. dūa dicit hēditatē q solūtēdy nī ē. nec potest creditores separationē impetrare.

qo sequtur bōs separā.

q bonou uenditio.

Sed nī p fraude h facere

Sed cū ē aūt. si obligata uel ē apōnat. ab hēdē unt pignoris. l hypothece. at tū filio hēditāia fuit. unt separationē. l. hypothecāio ē uitō potionē ēē cūq; separationē impetrauerit. ita seuē. aūt fīēp set. Sed ad usū filii. m uniqtē impetrāt separationē. Q. titū ē. m titēdū; hēdis creditōēs possint separationē impetrē. si fōte ille in fraud ipōy creditōy adierit hēditatē. fr nullū remediū ē sibi u iputē. qū tali ouāiit. n

p pupill.

ertia obtinē putam ēpotē. ad ūsū calūdtatē ei sub uenit. qtalē fīdē ōsīcus ē q. si facile. ad missū ē. Sed sīgs suspectā hēditatē di ēnis compulsus fuit. ad uit. si nīl tuerit hēditatē denūciāsit. an hēre ēstituāt. ergo; cāsib; sol; beneficit. si quid deiderātū fuerit ad ūsū creditōēs hēditātis sub uenerūt. hēc et diuus pius rescipsit ū ēiūre statoēs hēa uenirē. atq; si adita hēditas ñ fuisset. Sed creditōib; q hūmōi hēdis desiderātib; hēc sōē pīam dū puto licet uē ñ desiderauū. ū eq separatio qdā pīēt. Jtē ut dam sīgs heres parte extitit. cū ēēt ipu bes defūnctē pūbtatē decessit. sub stituti hēa uenerāt. qa impubes hēditatē ad iit. an patēs creditores possint separationē impetrē. puto possē. h ā plus puto. ē impubes ēt uitores posse ad ūsū creditōēs hēdis ēi impetrāt. s. h ut dam sīpi mus. s. hēdē sēplit. sēd s ētiū. si hēa uenerāt. qui creditores possunt separationē impetrē. puto si quid creditores pīm petāt utq; quidē dy. ad ūsū sēi. cū creditōēs. Sū sēi creditores petant. ad ūsū sēi utq; eos sim petāt posse. ad ūsū primū aūt ñ posse. In summa pmū quōd creditōēs ad ūsū oēs impetrāt pōs separationē. sēi creditōēs ad ūsū pōm ñ pos. ad ūsū sēi posse. Si filius. s hēa uenerāt qa fīrēse peculiū hēt. an separationē fiat. ē castrēs creditores. ē ēcōs uenā simul. g ad mittē. dū ūsū q cūēy ēterēt. ā quā multauit fōtasse debant separā. q puto p hādū. ergo gā ōtaverūt. si hēa castrēsia ēpetuā ñ posse uenire ā castrēsib; creditōib; Je si qo unē pater ūsū ē fōtē potē. creditōib; ēē dici. ne castrēse peculiū ingerat. cū possit potius cū pater ceperit. Jllū sēdū ē eos dem ñ creditōēs posse impetrē separationē. q ñ nouādi. animo

ēst ex his aūt. stū si ñ qui restituta ēnīt. l. restituē debebat. mōtuus fr sine successē.

xlii